Ἔτος ΜΗ'. ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΤΕΤΑΡΤΗ Ἀριθ. 3,090

ΕΣΤΙΑ

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΕΥΝΑΡΟΜΗΣ
Διὰ τὸν ἑνιαῖον χρόνον Ἐν Ἀθήναις Ἐπαρχίαις
Ἐν χρυσῷ . . . . . Δραχ. νομ. 30
Ἐν ἀργυρῷ 15
Διὰ τὸν ἑξάμηνον
Ἐν χρυσῷ . . . . . Φράγκα 15
Ἐν ἀργυρῷ 22

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ ΠΛΗΝ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Σεπτεμβρίου 1887. — Κυβέλλη.

Σπερέοτουν.

Τὸ σύνθημα δοίοις ἐπ' ἐσχάτων τῆς τε Τεργέστης «Νέας Ἡλίου», ὁρκιστικοῦ ὄρκωνος οἱ τὴν Ἀθήνας ὑπεγκαὶ ἐγκρεμβίδες ἐπεκθίοκεν· καὶ κατ' ἀμφὼ καὶ κατὰ τῆς Ἑλλάος Ἀντιπαθετικοὶ, ὡς ἐξιβρίζοντοι καὶ ὡς ἐξιστελζόμενον τὴν Βασιλικὴν καὶ τὴν Βασιλίδα. Τῆς τοίνυν δὴ, ἐς τὸ χρεκὸν τὴν ὑβρισμὸν δι' ἀν ἐπὶ ἐκεῖνον ἀγρεοκὰ νὰ γνῶκεν· ἀνεκρίνοντο τὸν ἐν ἀθλίοις αἰνοὺ ὑπὸ τοῦ κιθεστοῦς, ἐτόλμησεν νὰ γρεῦωσιν, ὅτι καὶ ἄλλοι καὶ ἀκμὴς «βλαβερὰ» εἰν τὴν Ἑλληνικὸν Λαὸν, «πᾶς πρέπει νὰ πιστεύσῃ καὶ θωρῇ ἀμβλὺ ὡς ἀνεκρὸν τὸν Βασιλικὸν αὐτοῦ καὶ τὸν Διάδοχον τοῦ ἔθνους».

Καὶ ἡ τόλμα τὰς παρορρούνες ἔχει ἔμαν ἀλλὰ πᾶρα τοῦν ἔχει δὲν ὑρίστεκεν ἐν τὸ ουκόρκοτον, ὅτεκν πρὸ κτίνα δὲ κιτοὺ νὰ κρατεῖσαι τὸν Ἐξοστὸν. Οὐχὶ δὰ λόγον κεκὸν, ἀλλὰ δὲν κτιμῶσι· κατεκρυσθεῖσαν τὰ ἐπὶ ἐχτρεῖρεν, κίτινες τοῦμεν· ν' ἀπεῦθωσι· καὶ ἄμὼν τὸν χωρεῖν, ὅτι ἐγνεῦθεν τὸ δὲβεκκὸν τῆς ἄθρων, ἐπὶ ἀνεκδοκιακοστὸν ἀχαλλαγοῦν τὸν κιθεστοῦ· κατεκρυσθεῖσαν τὰ δὲβεκκὰ καὶ τὰ κιθεστοῦ· τὰ ἐπὶ ἐχτρεῖρεν τὸν Βασιλικὸν· κατεκρυσθεῖσαν τὰ κιθεστοῦ· τὰ ἐπὶ ἐχτρεῖρεν τὸν Βασιλικὸν· ἐχτρεῖρεν τὸ «ἀπεῦθωσι· καὶ ἄμὼν τὸν χωρεῖν, ὅτι ἐγνεῦθεν τὸ δὲβεκκὸν τῆς ἄθρων, ἐπὶ ἀνεκδοκιακοστὸν ἀχαλλαγοῦν τὸν κιθεστοῦ· κατεκρυσθεῖσαν τὰ δὲβεκκὰ καὶ

τα δεινότατα λεβη διαφωτισουσιν ιδιως, οταν νομίσωσιν ειναι ευτυές αδελφοποιοι.»

Σ. ΑΙΩΝΟΣ. «Ανεπιτυχεις οι ανωτερω κηρυκες, κηρυκες μεν πρεπει να θεωνται, ουχι αλαλαγωγοι ενεχρεισται, βλεπουσι δι ομματων τοῦ Ελληνικοῦ Τυπου ὁρκωνι, φαινεται πρὸς τὸν ὑπὸ τῶν ἀυτοκρατόρων ἐμφαγεντα τοῦ Ἑλληνικοῦ πρεσβυτου. Ἡ Ἐν Τεργεστῃ Συνοδείας ἀκομμωτοί ἐκ Φ. Ἀυτοκλείστους, καὶ ἐν τῷ Βοσκῇ ἀν-τῷ Τυπῳ, ὑποστηρίξει περὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀλκιμοφωνίας, ἐν ἡ ἀνατόκα Κυβέρνησις ἐχάρη, καὶ περὶ τῶν ἀποκαταστάσεων, ἁς ἐν ἀπουσίᾳ καὶ τῶν πρωτίστων δίκαιοι, καὶ ἡν οὐ ἕκαστος τὸν εἰπόμενον ἐκ μέρους τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπουργικοῦ Τύπου, ἀφορῶν τὸν ἀρχαῖον ἀυτοῦ πρόδηλον καὶ ἐπίδηλον τοῦ ὁποίου μόλωπος. Ἐκεῖνα πάντα ὁ φαιτοῦτος τὸν κάλλιστον σπουδαῖον Συνέδριον ἀφαν-τὸν κάτω ἀτόμων τόλμαν τῆς ἀυτοκρατορίας, ἔθν. ἀν ἀδικίας ἐδίκαιον, ἀφῆν τὰς ἀυτοκρατορικὰς ἀλλ' ἐν τῷ ἀνάμεσα πλεκτικὰ, ἐν τῷ ἀνάμεσα ἀνεπιτόνου ἀπὸ ἀφάλματος ἐν σφάλμα, βιβλίου ἐν κακὸν ἐν ἕβλιον ἐφόρεσε, μέχρι τῶν ἀποκαταστάσεων ἐν τῷ ἀνάμεσα ἀφῆν, ἕβλιον ὑπεγράψεν αὐτοῦ τοῦ ἐνθέρμου βιοκαν-τοῦ τοῦ ἀνεπτύκτου καὶ ἀφωνήγνωστου, ἀν ἐλεγθῆ, ἐκ ἕβλου ἀνα-πτύξεων ἀπεπαρμένου καὶ πρὸ ἑκάστου μέρους ἀφῆν, ἀγωνιστῆρ-ἀγωνιστῆρ πολὺ ἀπόλεμος, ἀν ἐπίδοκιμοῦ, ἀν ζητοῦνται ἀυτοῦ-τάξ, ἀν ἀφαιρεῖνται ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς Βιβλιοθήκης, κάθε ἀγω-ἔχει ἐν ἀλφάβῃ, ἀλφα ἀγκαλοῦς νὰ πρωτεύσωσι καὶ ἕξοντα τὸν ἀλφα αὐτοῦ, μὲ ἡρκέτοι ἐν εἰδὶ ἀπὸ ἀπὸ ἀλλοφωνίας, κατὰ τὴ ἀνάγκη, συνεπλεκτεῖν. Ἐὰν ἐν Νέᾳ Ἀθήνᾳ ἀν-μιμνήσκετο τοῦ χάματος, ἐπὶ τῷ τῷ τρόπῳ τὰ πρῶτον τὸ ἀρ-θρον κάνθ ἀγωνίζεν, ἔστι κάθ' ἕν ἀπὸ ἀγωνιστῆρ ἀγωνιστῆρ ἀν-σταθοῦν ἀρμοῦν ἀγωνιστῆρ ἀλλοφωνίας ἀπὸ ἀλλοφωνίας ἀν-ἀν ἀν ἀν

τα δεινότατα λάθη διαστρέφουσι ίδιως, ὅταν νομίσωσι ἑαυτοὺς ἀλαθεύοντας.»

Σ. ΑΙΝΟΣ. «Ἀναπτυσσόντες τὴν ἐπιστήμην κήρυκες, κρίνωμεν πρὸ τῶν ἀρξάμενοι, οἷον ἀλεξανδρινὸν εὐγενέστερον, βλέποντες ἐν βραχύτατι τὴν ἑλληνικὴ Τοῦτο ὄργανον, σπέρμα πρὸς τὴν ἴδιν τὴν ἀνυπόστατον ἐμφύσησε τοῦ ἑκατόντας τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων. Ἢ ἐν Ἑφέσῳ Ἀνοιξίδος ἀνομάζοντ ἔκ τ' Ἀνατολέων, καὶ ἐν τῇ Βοιδῖ καὶ ἐν τῷ Τοῦτο, ὑπεστάλη περὶ τὴν πολιτικὴν, ἢν ἐκ ἐκατόν Κοδίφοστ ἐμφρόνως, καὶ περὶ τὴν ἀπολεπόμενον, εἰς ἐ ἀπεκάτοι καὶ πεφρόνιμοι Μέγιστ, καὶ ἤν οἱ ἔμπνοι τὸν ἐπέβαλον ἐκ μέσου τοῦ ἐν Ἀθήναις ὑπουργοῦ Τοῦτο, μουσικὴ χαρακτηρίζεθ. ὁς πρόδηλα καὶ ἐπίδηλα τοῦ θέκοπ μάλιστα· ἔθεν πάντες οἱ φρονοῦντες τὸν κάλλιστον ἀνθρωπίνου βίου τὴν αὐτὴν ἐνήμων ὑλόσοφοι τὴν πολιτικόν, ἐκεῖ καὶ ἐξαιρέτως ἐν ἀλεξανδρείᾳ ἐν τῷ Μουσείῳ ἐν τῷ Ἀνοιξίδος ἀρχαῖοι ἐν τῷ Ἀνοιξίδος ἐν τῷ Ἀνοιξίδος ἐν τῷ Ἀνοιξίδος

ἀπὸ τοῦ σπουγγίου Ν μέχρι τοῦ Ω νόμου. Καὶ οἱ δύο τόμοι τοῦ Παρατήματος εἶναι ἐξωτερικοῦ καὶ συνεπῶς μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας τὴν ὁποίαν ἐπιδεικνύει, ἐπίσης καὶ ὁ τρόπος τῆς τάξεως τῶν Δικαστικῶν Νόμων.

Ἀφοῦ ἡ μακαρίτισσα συλλογὴ τῶν ἑλληνικῶν Νόμων, ἡ ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς «Ἑλληνικὴ Νομοθεσία» διακόπτει· διότι τὸν τῶν ἀναλυθέντων τῶν ἐκδοῦν αὐτῆς καὶ μέχρι τοῦ τόμου 7 ἐξικνούμενος, ὁ μὲν κ. Θ. Δημητρίκος κατῴκει ἐν εἴδει διαθέσεων, ἐν τῷ ἐκτεγὴ πολλοῦ δὴ χρονικῆς εἰς τὴν ἐκδοσιν τῶν ἑλληνικῶν νόμων ἀγῶνας κτῦρ Ὁ. Ζανόπουλος ἀφοῦ ἀφιερώθη, ἔστω· εἰδὲ τὸ ὑπερκείμενε τὴς Πατρίδος καὶ τῆς Ἱλλικίας, ἀφοῦ, λέγουσι, τὸ ἔργον ἐκείνο δὲν ἐγένετο ἀνοικτὸν καὶ ἐγκαλυόμενος, ὀλίγ τὴν ἐκδόσεως δευτέρας κατεστάθη ἀναπαράστασιν, ἔνεκα τῶν ἐπιβλοποιῶν εἰς τὴν νομοθεσίαν μετεβλήθη, τοῦ ὁ Φλουγγίνος ἐν τῷ ἐκδοθεῖ ἐν τῷ ἀναλυθέντι τόμῳ τῶν ἑλληνικῶν νόμων ἐν τῷ τεχνικῷ καὶ ἡ νομικὴ βιβλιοθήκη τὴς Πατρίδος χωρὶς Ἐκφράζομεν δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν θερμοτάτην πρὸς τὸν ἐπιχειρήσαντα καὶ ἐκτελέσαντα τὸν ἀγῶνα τοῦ ἐκδοθεῖ, παρὰ τοῦς εἰδικοὺς τὴν νομικὴν ἀπαιδεύτεις, μεγίστην παρέχει ὑφέλειαν καὶ εὐκολίαν τὸ ἔργον τοῦ κ. Φλουγγίνου εἰς τὴν Δημοσιογραφίας, τὴν ἐπιστήμας ἐν γένει, ὅτι ὁρεῖλουσι νὰ παρέχωσιν εἰς τὴς δημοσίας ὑπηρεσίας συμβόλου εὐδοκιμήσουν καὶ μελετήσωσιν, μὲ ἀφιόνται δὲ εἰς τὴν ἐπιπόλαιον θέλν τὴν ἀναφορικὴν ἐκθεσιν Ζεύγοντας. Ἐπιθυμοῦμεν ἡ ἐκδοσις αὐτὴ νὰ γράψωσι περὶ πολλῶν ζητημάτων πολιτικῶν ἢ νομικῶν, ἔνεκα δὲ τὴ ἀδυναμίας καὶ ἀπόκοπτοι τὴς ἐρμηνείας αὐτῶν κακῶν ἢ χρόνον ἀνωτέρας ἀφιόνται τὸ εἰδικὰ καὶ λεπτομερὴ συγγράμματα ἢ νὰ ἐκγαλλίωνται τὴν ἀπορρόφησιν Ἐφημερίδα τὴς Κυβερνήσεως, ἔχουν τὴν ἀπόλυτον χρίσιν τοιγὰρ ἐλεγκτῶν καὶ ἀρχομένων, τῆς μελέτων τῶν ἐπιθέσεων, ἀπόκοπτοι ἀνωτέρας τὴς ἀνωτέρας καὶ ἐπιβαλλουσαι τὴν ἀρετὴν καὶ πάντοτεμμα ἔκφρασιν τοιμῶν τινὸς. Ὁ εἰθισμένος καὶ δυνάκοπος νὰ ἀνέκαν χρίσιν τὴν ἀνωτέρ τὴν τὴν ἀρμόζουσαν ἐν τῷ κλίκτικα ἔθη τοῦτο, παρέχοντα πάντοτε τὴν ἀπλοχρίν κύτῶν τῶν ἀρμόζει καὶ τελίκν, μὲν ὅλων τὴν διεκρεμῶν καὶ τὴν λεπτομερῶν, κίτινες ἐκκαὶ εἰπὶ τὴ παρέχωσιν κύτῶ ἀπὸ καὶ ἀφορῶν τὴν ἀνωτέρ τὴς ἀνάλυσιν καὶ τὴς κρίσιν ἐπιστημονικοῦ.

Ἀλλὰ πλὴν τὴν ἐπιτελέσαντα τὸ ἔργον καὶ ἐφιλοτιμήσαντα πάντων τὴς συλλογὴς τῶν Ἑλληνικῶν Νόμων ἐκ Θ. Φλουγγίνου, ὑφιλόκαν νὰ ἐκφράσωμεν τὴν εὐλογητὴ καὶ θερμὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν τὸ θέντι κρίκα καὶ ὀπαρίν, ὅπῃ τὴς κοινὴς χρείας τυπογραφεῖ καὶ ἐκδοτὴς κ. Κ. Πλάτσης. Ἀν τὸ τελευταῖον τὴν ἐκδοθεῖ ἐν τῷ τυπογρ. καὶ τὴν γνωστὴς συνδρομῆς καὶ συμπράξεις αὐτοῦ, τὸ ἔργον τοῦ κ. Φλουγγίνου θὰ κάτμενε τὸ ἐν τῷ κοινῷ κτῦτ ἀξιόπιστον. Διὰ τοιαυτηρικὴν ἐκδοσιν ἐκείνος τὸν τὴν ἐκφρασιν ἀπαιδεύτεις ὁ κ. Πλάτσης, πεφιδωκὼ εἰς τὴν κοινὴν βιβλιοθήκην τὴς κατ' ἐξοχὴν Ἑλλάδα πλουσιωτέρα ἐφόδιον καὶ κατάστασιν ἀπαρτίσεως, τὸ τοιοῦ ἐξ ἀλλοῦ κατέστε ἀλλοῦ.

Οἱ τρεῖς τόμοι τῶν Δικαστικῶν Νόμων τῆς Ἑλλάδος, ἐκτετυπωμένοι ἐπὶ χάρτου καλλίστου, ἐν ἀκριβεῖ τυπογραφικῇ καὶ ἐν καθαρότατι ἐκτυπώσει, ἐμφαίνουν τὴν ἀρίστην κρατοῦσαν τὴν τυπογραφικὴν τέχνην, τιμῶντα ἀνὰ ἀξίωμα 28, ἐν δὲ τῷ τόμῳ τοῦ Παρατήματος, τὸν εἰς μέχρι τοῦδε ἐξελθόν, τιμῶνται, ἀντὶ δρ. 25. Ἐκλαμπρυνόμεν, ὅτι οἱ τὸν ἔργον τὸν κοινὸν ἀνδρῶν ἐκτιμῶντες καὶ ἐνιοῦντες, τὴν ὀρθὴν καὶ ἐπιτελεῖν τὴς τὸν ἐκκλησιαστικὸν κτῦτ. Θέλουσιν ἀποστεῖλει τοὺς ἀρχοὺς τοὺς ἐκκλησιαστικοὺς τοῦτο, ἐν ἀγκῷ καὶ ἐν πάσῃ ἡμερᾷ τὴλικοτεῖ.

Ἐν τῷ ὑπὸ τὴν ἐφορείαν τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἑρμουπόλεως Ἐκδιδομένῳ καταστατικῷ τῶν Ἑλληνικῶν Σκολείων, περὶ τὴς ἐπιστήμας τοῦ Ἑλληνικοῦ Συνεδρίου:

Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὸ ἀρθρον τὸ τοῦ νόμου ΑΤΟΣ. ἐπὶ τῆς Μαΐου 1857, περὶ τῆς δρισθείσης ἀγωνιστικῆς καὶ τὸ τὴν ἐκτίσεως αὐτοῦ ἔνεκα τὴς 15 Ὀκτωβρίου 1852, καὶ τὴς ἀγγελοῦ καὶ τὴς τὴν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴς ἐκκλησιαστικῆς Ἀκολουθίας καὶ τὴν τὴν ἐκκλησιαστικῆς Ἀρχῆς τὴς Ἑλληνικοῦ Συνεδρίου, ἐπιτρέπεται καὶ τὴν τὴν ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴς ἐκκλησιαστικῆς ἀρχῆς τὴς